

[Axel Dam.]

med stor Samvittighedsfuldhed, men tillige med særdeles Dygtighed røgter dette Kald, og jeg finder det meget uheldigt, at en saadan Gerning bliver kritiseret i dette høje Ting af Mennesker, der aldeles ikke har Kendskab dertil og formodentlig heller ikke har Forstand paa at bedømme det, selv om de kendte det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, hvorfor han tager sig en Særstilling fremfor andre Tjenestemænd. Jeg har jo nævnt, hvordan Lærerne tager en Vikar, og hvordan Tjenestemændene maa betale noget af deres Gage, men det ærede Medlem indkasserer ganske rolig sine 10 000 Kr. uden at yde noget, fordi han er herinde som Rigsdagsmand. Det ærede Medlem optræder undertiden som den meget fine Mand, men naar han taler om Skattespørgsmaal og Bønderne, er han uhyre nærgaaende, og derfor har jeg rejst det Spørgsmaal som en berettiget Retorsion overfor det ærede Medlem.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, der mener, at Forstanderen for Statens Lærershøjskole kan sidde herinde hele Dagen og saa alligevel være paa Statens Lærershøjskole, skal jeg sige, at der er jo noget, der hedder Dobbeltgængere; det var der i gammel Tid, men om de eksisterer i Nutiden, ved jeg ikke; det er muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det maa maaske være mig tilladt først at takke den højtærede Formand, fordi det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fik Lov til at bruge Ordet „Toldsludder“, hvad jeg ikke havde Lov til. Jeg takker for den Kompliment, Formanden derigennem har givet mig.

Formanden: Jeg har sagt, at fordi Ordet er anvendt een Gang, bør det ikke fremdeles anvendes.

Christmas Møller: Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at der jo sikkert vil blive givet den højtærede Stats- og Landbrugsminister Lejlighed til at svare paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med i Gaar dette Spørgsmaal vedrørende, og

som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har fremsat i Dag. Jeg for mit Vedkommende vil kun sige til det ærede Medlem, at den Betragtning, han fremsatte i sin korte Bemærkning, afslører en Tankegang, som rammer det ærede Medlem langt mere, end den rammer den højtærede Statsminister.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa de korte Bemærkninger være afsluttet.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener antagelig, at den Tankegang, jeg afslørede, er Statsministerens; jeg har egentlig kun at henvise til, hvorledes den højtærede Statsminister angaaende en objektiv Undersøgelse gav samme, ganske nøjagtigt samme Tilsagn som nu vedrørende Dobbelttarifsystemet. Han sagde, at hans Standpunkt var vel kendt, og fortsatte: hvis jeg kan overbevises, saa vil jeg gerne lade mig overbevise. Nu siger han paa samme Maade, at hans Standpunkt er kendt, han er imod Dobbelttarifsystemets Indførelse, det giver kun Anledning til en Kamp-politik, men selvfølgelig, ønsker man en Undersøgelse, bevares, den staar til Raadighed; den Tankegang er Statsministerens, og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller betegner dette som en *Afsløring* af en Tankegang, skal jeg ikke modsige ham.

Ole Bjørn Kraft: I de Bemærkninger, hvormed Indenrigsminister Kragh besvarede de Udtalelser, jeg havde Lejlighed til at fremføre angaaende Betimeligheden af en snarlig Drøftelse og Gennemførelse af en Folkepensioneringslov til Afløsning af den nuværende Ordning, udtalte Ministeren, at han i det væsentlige kunde tiltræde de Betragtninger, jeg havde anstillet. Derfor er jeg naturligvis Ministeren taknemmelig, men min Tilfredshed havde været endnu større, hvis Ministeren, der intet væsentligt havde at indvende imod mine Argumenter, ogsaa havde draget de samme Konsekvenser som jeg og derfor opgivet de Betæneligheder, der har været Aarsagen til, at det af Ministeriet udarbejdede Forslag til en Folkepensioneringslov ikke ligger paa Rigsdagens Bord, men i Ministerens Skuffe. Dette skete imidlertid ikke, skønt Ministeren indrømmede, at jo før vi naar til en delvis Erstatning eller Supplering af Aldersrenten med Folkeforsikring, desto lettere gennemførlig vil en saadan Nyordning være, og at Van-